

[N. C. Christensen.]

December 1926. Altsaa, Staten giver Rentetilskud til en saadan Institution, fordi man har ment, at den fortjente Støtte, og samtidig med at give de 2 250 Kr. tager den mellem 11 000 og 12 000 Kr. gennem Restaurationsskatten!

Dersom man skal forsvare Restaurationsskatten — og det er der jo adskillige, der gør —, kan det kun være med, at den er en Del af den Luksusbeskatning, som vi har indført her i Landet. Det kommer ganske vist paa mange Omraader foruden det, jeg her har omtalt, til at virke saaledes, at det ikke bliver en Luksusbeskatning, men en Beskatning paa den Nødstilstand, der tvinger mange Mennesker til at tage en Del af deres Underhold paa Restaurationer og den Slags Steder, fordi de ikke kan være i deres Hjem og faa deres Forplejning dér. Men dobbelt grelt kommer det selvfølgelig til at virke, naar man indkræver Restaurationsskat fra Institutioner, der kun har den Opgave at hjælpe de allerfattigste, de daarligst stillede i vort Samfund til at faa et Maaltid varm Mad daglig — ja, mange Gange bliver det med flere Dages Mellemlum — ved at opretholde saadanne Priser, at Folk kan skaffe sig Maden for de Penge, de har, skønt de desværre alligevel ofte maa undvære den, fordi de trods de billige Priser ikke har Raad til at anvende de Penge, som er nødvendige.

Naar man nu gennem de Nedskeeringer, der har fundet Sted paa saa mange sociale Omraader, søger at gøre det endnu vanskeligere for Smaakaarsfolk at leve, synes jeg dog, man skulde lade være med at tage Skat af det Maaltid Mad, de er nødt til at have for at kunne eksistere. Har man Raad til at eftergive de store Formueejere 13 Mill. Kr. i Skat, har man vel ogsaa Raad til at eftergive de fattige den Skat, man nu opkræver for hvert Maaltid Mad, de skal have i Munden.

Dahlgaard: Det af den ærede Ordfører omtalte Samraad vedrørende Offentliggørelse af Grundskyldvurderingerne er foranlediget af mig. Jeg fremdrog ved Finanslovens første Behandling Spørgsmaalet om, hvilken Betydning det vilde have for Gennemførelse af rigtige og retfærdige

Grundvurderinger, at der fandt Offentliggørelse Sted ikke blot af de enkelte Ejendommens Vurderinger, men ogsaa af Vurderingerne for de enkelte Dele af Ejendommene, og at det ogsaa vilde være værdifuldt, om der tilvejebragtes Kort over de enkelte Kommuner, hvorpaa Vurderingerne kunde indføres, thi herved blev der virkelig Mulighed for Ejendomsbesidderne for direkte at sammenligne deres egne Vurderinger med andres. Efter det meget imødekomende Svar, den højtærede Minister ved første Behandling gav mig, stod jo væsentligt kun tilbage at faa klarlagt Bekostningen ved en saadan Offentliggørelse, og det er herom, der er søgt Oplysning gennem Samraadet. Jeg tror, man fra alle Sider i Finansudvalget fik Indtryk af, at de Omkostninger, der her vilde blive Tale om, i og for sig var ringe i Forhold til den store Betydning, som denne Offentliggørelse vilde have. Efter dette Samraad forstod jeg, at den højtærede Minister vilde søge nærmere Forhandling med Over-Skyldraadet, og jeg haaber, at den højtærede Minister maaske allerede nu er i Stand til at give yderligere Oplysninger.

Finansministeren (N. Neergaard): Til det ærede Medlem Hr. N. C. Christensen skal jeg sige, at det, som det drejer sig om, ikke er Ministeriets Fortolkning, men Loven. Saaledes som Loven er, er det ikke muligt at give Afgiftsfrihed undtagen til Restaurationer, hvor man paa den ene eller den anden Maade sikrer sig, at det er de Befolkningsklasser, som udtrykkelig er nævnt i Loven, og kun dem, der søger dem. Oprindeligt kunde det jo have sin Vanskelighed, idet der, naar en Del af Forretningen beskæftigede sig med Restaurationsvirksomhed, som ogsaa andre kunde deltage i end de nævnte ubemidlede Klasser, kunde komme et Misforhold frem, og det var det, man i 1923 søgte afhjulpet ved en Tilføjelse til Loven, hvorefter der blev givet Tilladelse til, at der kunde finde en Deling Sted af saadanne Virksomheder.

Hvis en saadan Deling finder Sted med speciel Regnskabsførelse for hver Afdeling, vil man ogsaa i en Virksomhed som den, det ærede Medlem har nævnt, under fornøden Kontrol kunne slippe for Restaurationsskatteafgiften i den Afdeling, hvor det sikres,